

321922 uae

6. Min lida jag förstå ma, Derför
lag reser bäst; Of Gud jag lydan sinna
kan, Du må sinna den till man, Som
lär mig med dig gå och up; Så du får
lärna att förstå.

6. Enslighet och nöjda dagar, Lika sinn
och begär, Stifta snart de ljufwa lagar, Som
oss rätt att älska lär; Kära du! hwar skall wi
göra I så lycklig ensamhet? Den, som vill
wår ro förstöra, Kanste sjelf ej bättre wet.

Kärlek, som så sällan hvilat icke.

Tryckte hos T. E. Lundström.

1. Du min bästa vän på jorden, Du skall nå-
 gra rader få, Männ' nu felas mig de orden,
 Då jag börjar tänka på, Helt uppriktigt jag
 beskriver, Hwad för känsla hjertat har, Haf
 nu tack för hvar den dag, Som ditt sällskap
 gjort mig glad.
 2. Klara fällor, ljusliga lundar, Witt-
 na om vår nöjsamhet, Som så många ljuf-
 liga stunder, Skat till vårt tidsfördrif, Men
 nu är den stund förfluten, Och nu är den tid
 förbi, Att man hafwer målet hunnit, Då jag
 tänkte lycklig bli.
 3. Man bör sig ej låta dära, Eller Gos-
 far löften ge, Förran man hunnit deras hjer-
 tan sara, Swärja att de trogna skola bli,
 Men hwad är eden, hwad är löftet, Det är
 ej annat än list och flard, Så är denna ti-
 dens seder, Så är denna usla werld.
 4. Jag vill dig i Klostret insluta, Ref
 nu wäl i all din dar, Öfwer glädjetårar fly-
 ta, Som så mången dārat har, Jag vill dig
 tillhörigt wörda, Du min allt förtäcka själ,
 Si så lättas all den börda, Som mig nu be-
 ständigt qwål.
 5. Men jag orkar ej mer skrifa, Da-
 gen är nu måst förbi, Men om jag får när
 dig blifwa, Här i tiden så låt si, Att du här
 din lefnad njuter. Uti hwad som återstår,
 Att jag dig i himlen möter, Der wi ewigt
 samlas får.

Den Fösta:

1. Du min bästa vän på jorden, Du skall nå-
 gra rader få, Männ' nu felas mig de orden,
 Då jag börjar tänka på, Helt uppriktigt jag
 beskriver, Hwad för känsla hjertat har, Haf
 nu tack för hvar den dag, Som ditt sällskap
 gjort mig glad.

1. Du min bästa vän på jorden, Du skall nå-
 gra rader få, Männ' nu felas mig de orden,
 Då jag börjar tänka på, Helt uppriktigt jag
 beskriver, Hwad för känsla hjertat har, Haf
 nu tack för hvar den dag, Som ditt sällskap
 gjort mig glad.

Den Fösta:

1. Du min bästa vän på jorden, Du skall nå-
 gra rader få, Männ' nu felas mig de orden,
 Då jag börjar tänka på, Helt uppriktigt jag
 beskriver, Hwad för känsla hjertat har, Haf
 nu tack för hvar den dag, Som ditt sällskap
 gjort mig glad.

Den Fösta:

Du min bästa vän på jorden, Du skall nå-
 gra rader få, Männ' nu felas mig de orden,
 Då jag börjar tänka på, Helt uppriktigt jag
 beskriver, Hwad för känsla hjertat har, Haf
 nu tack för hvar den dag, Som ditt sällskap
 gjort mig glad.

4. Den ort till all sin fröjd kan hinna,
 Hans själ har föga fröjd, När glädjens ty-
 sta tårar rinna, Då tolkar känslans högd;
 Då stapplar Sween sin Majas namn :: Hon
 springer i hans famn.
 5. Han då ej nog på franssen skådar,
 Men öm och tjuftad ler; En tår, som hjertats
 wållust båd, Hwar gång sig smuger ner.
 Ack! låra frans du kort består :: Ack! korta
 lifwets wår.
 6. Låt dina tårar icke rinna, Fast fran-
 sen kort består, Den sällhet med hwarann wi
 finna Kan trotsa tid och år; Om lifwets ung-
 dom hastigt far :: Är hjertat ändock qwar.

Den Femte:

Kärlek, som så sällan hwilar Från sin bör-
 da, dans och lek, Satt en gång bland sina
 pilar, Swag och lutad wid en Ek; Solen sina
 strålar sände Foglen qwittrar ung och qwick,
 Blomman swalkas, Näslan brände, minsta
 fråk i wållust gick.
 2. Stundom Jägar-hornet hördes, Stun-
 dom i de gröna hwallf Lutan med förtjusning
 rördes, Astrild wafna, log och skalf. Af så
 mycken prast betagen, Astrild hemlig aktning
 gör: Ropte: Gudar! denna dagen Till en
 wacker Doris hör.
 3. Skönsta Flicka! Edra dagar Jag ett
 lyckligt öde spår, Hjertats Gud Er fest behagar,
 Der Ni Myrten-fransar får: Jag emot en rin-